

Mál nr. 5/2006

M

og

Vátryggingafélagið V h.f. vegna sparnaðarlíftryggingar E

Krafa um greiðslu vaxta og verðbóta af sparnaðarlíftryggingu.

Gögn.

1. Málskot móttakið þ. 6.1.2006.ásamt fylgiskjöllum 1-8þ
2. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingarfélaganna nr.955.05.
3. Bréf V h.f. dags. 20.1.2006 ásamt fylgiskjöllum 1-6

Málsatvik.

E sótti um sparnaðarlíftryggingu hjá V þ.24.11.2000 og tilnefndi A rétthafa. Tryggingin tók gildi þ.24.11.2000. Samkvæmt ákvæði í tryggingarskírteini kemur fram að ef vátryggingartaki andist á gildistíma vátryggingarinnar skuli greiddar dánarbætur til rétthafa og séu dánarbætur sú fjárhæð sem hærri er þ.e. annars vegar verðgildi sparnaðar á þeim degi sem tilskilið dánarvottorð barst aðalskrifstofu félagsins eða hins vegar líftryggingarfjárhæð kr. 3.831.653.- og fylgi fjárhæðin vísitölu neysluverðs til verðtryggingar og breytist árlega þ.1.janúar. Í vátryggingaskilmálum segir í 5.gr. að dánarbætur greiðist með eingreiðslu til rétthafa við andlát hins tryggða. E andaðist þ.11.9.2003 og á árinu 2005 komst eftirlifandi eiginmaður E, M að því að E hefði tekið umrædda sparnaðarlíftryggingu. A afsalaði sér öllum rétti til bóta eftir E úr viðkomandi tryggingu og krafðist eftirlifandi eiginmaður að V greiddi sér bætur skv. tryggingunni og gerði V það þ.19.10.2005 og greiddi þá kr.3.873.992. en áður hafði lögmaður M sent V innheimtubréf vegna kröfu M um greiðslu úr tryggingu þeirri sem E tók hjá V.

M krefst þess aðallega að verðbætur leggist á umrædda tryggingu frá 24.11.2000 til 19.10.2005. Til vara krefst M þess að staðfest verði að V sé skylt að greiða M verðbætur af kr. 3.500.000.- frá janúar 2000 með dráttarvöxtum svo sem kveðið er á um í aðalkröfu. Til þrautavara að V verði gert skylt að greiða verðbætur frá 24.11.2000 til dánardægurs E og til þrautþrautavara að V greiði verðbætur frá upphafstíma líftryggingarsamnings. Í öllum tilvikum er krafist dráttarvaxta og þóknunar lögmanns. Af hálfu lögmanns M er á það bent að E hafi skuldbundið sig skv. vátryggingarsamningi til að greiða iðgjöld er fylgdu vísitölu neysluverðs á hverjum tíma miðað við 1. janúar árlega og með sama hætti hafi V verið skuldbundið til að greiða vísitölu á líftryggingarfjárhæðina er var í vörslu V fram til greiðsludags.

V bendir á að rétthafi tryggingarinnar hafi aldrei kafið greiðslu tryggingarinnar en þ.19.9.2005 hafi V borist bréf frá lögmanni M þar sem farið hafi verið fram á að líftryggingin yrði greidd honum ásamt yfirlýsingu frá rétthafa og hafi V ítrekað reynt að fá staðfestingu rétthafa á því að hann hefði afsalað sér tryggingabótum og hafi það tekist þ.12.10.2005 og hefði V greitt líftryggingafjárhæðina kr. 3.873.992.- inn á reikning lögmanns M þ.19.10. 2005 og hafi þar verið um að ræða fjárhæði með vísitölubreytingu til 1. janúar 2003, dánarárs E og vísar V í því sambandi til 5. gr. vátryggingaskilmála. Af hálfu V er á það bent að í 5.gr. vátryggingaskilmálanna verði ekki skilin með öðrum hætti en þeim að upphafleg vátryggingafjárhæð skv. vátryggingabeiðni taki vísitölubreytingu í upphafi hvers árs og bætur vegna andláts nemi síðan þeirri líftryggingafjárhæð sem í gildi er á dánardegi enda standi hvergi að bótafjárhæðin taki verðbreytingum eftir dánardag. Með sama hætti heldur V því fram að félagið verði ekki skyldað til að greiða vexti eða lögmannsþóknun í líftryggingum eða öðrum summutryggingum. Þá verði skylda til þess hvorki leidd af samningi lögum eða venju og er því kröfu M alfarið hafnað.

Álit.

Af 5.gr. váttryggingarskilmála verður ekki annað ráðið en að bótafjárhæð líftryggingarinnar taki vísitölubreytingum til dánardags og er þá miðað við 1. janúar það ár sem að váttryggingartaki andast. Uppgjör V er í samræmi við það og ber V ekki skylda til að greiða verðbætur umfram það sem lesið verður út úr váttryggingaskilmálunum um skyldu félagsins í því efni. Ekki er því hægt að fallast á kröfu M um að hann eigi rétt á frekari verðbótum en honum hafa þegar verið greiddar. Ekki verður séð að V beri skylda til að greiða vexti skv. Vaxtalögum nr. 38/2001 sbr. 3. og 5.gr. laganna. Þá er á það bent að stofndagur kröfu M verður auk heldur ekki fyrr en þegar tilgreindur rétthafi skv. tryggnarskírteini afsalar sér tryggingargreiðslunni með sannanlegum hætti. Eftir að afsal rétthafa lá fyrir með sannanlegum hætti greiddi V án ástæðulauss dráttar. Ekki er því hægt að fallast á kröfu M um greiðslu vaxta. Þá verður ekki séð að M eigi rétt á að fá greiddan lögmannskostnað eins og hér háttar til þar sem um summutryggingu er að ræða og engin önnur vandkvæði á að fá hana greidda en sú að fá gilt afsal tilgreinds rétthafa til greiðslu tryggingarinnar.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á greiðslu verðbóta, vaxta eða lögmannskostnaðar í máli þessu.

Reykjavík .7.2.2006.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.